

[Boligministeren.]

og de hertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslagene til tingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Om forskudsbetaling, om forhøjelse af begravelseshjælp og om kapitaliserede erstatninger).

Med hensyn til det første forslag kan jeg nævne, at der efter erstatningsloven ikke er mulighed for at yde forskud på erstatningen under sagens behandling.

Frihedsfonden har i en del tilfælde ydet hjælp, medens begæringerne om erstatning efter erstatningsloven er blevet behandlet i direktoratet for ulykkesforsikringen. Det findes dog rimeligt, at det er staten, der gennem direktoratet for ulykkesforsikringen yder denne hjælp, medens sagens behandling står på. Herved bliver retstilstanden den samme på dette område som efter invalidepensionsloven og enkepensionsloven, som det vil være nærliggende at sammenligne med i denne forbindelse.

Den anden bestemmelse i lovforslaget går ud på en forhøjelse af begravelseshjælpen fra 800 kr. til 2.000 kr.

Begravelseshjælpen efter erstatningsloven er ikke pristalsreguleret og er ikke blevet forhøjet siden lovens vedtagelse i 1945.

Det foreslås derfor under hensyn til den prisudvikling, der har fundet sted siden 1945, at forhøje begravelseshjælpen efter nævnte lov til 2.000 kr.

De 800 kr., der i dag kan ydes som begravelseshjælp efter erstatningsloven, er et maksimumsbeløb, idet der ikke kan udbetales mere, end hvad der svarer til de afholdte udgifter til begravelsen.

Efter forslaget skal begravelseshjælpen ydes til alle berettigede, uden at der skal fremlægges dokumentation for de afholdte udgifter, hvilket indebærer en administrativ forenkling.

Lovforslagets tredje bestemmelse indeholder en regel om, at der i et vist omfang kan bortses fra tidligere udbetalte kapitaliserede erstatninger, når sager om invaliditetserstatning genoptages.

Indtil 1957 kunne direktoratet for ulyk-

kesforsikringen ikke genoptage sager om invaliditetserstatning, når der var forløbet 5 år eller mere efter rentens første fastsættelse.

Ved en tillægs- og ændringslov til erstatningsloven af 12. april 1957 blev direktoratet imidlertid bemyndiget til at genoptage sådanne sager, når omstændighederne taler derfor, uanset at 5 års fristen var overskredet. I § 3, stk. 2, i denne lov fra 1957 bestemmes det endvidere, at såfremt invaliditetsgraden ved sagens genoptagelse fastsættes til mindst 50 pct., skal der ved rentens fastsættelse ses bort fra en tidligere udbetalt kapitaliseret erstatning, der er ydet i henhold til erstatningslovens § 28, stk. 1, 2. pkt. Nævnte bestemmelse finder efter direktoratets praksis kun anvendelse på kapitaliserede erstatninger, der er ydet før den 1. april 1957.

Det foreslås derfor at indføje en bestemmelse i erstatningsloven for at sikre, at der også ses bort fra kapitaliserede erstatninger, når disse er ydet efter den 1. april 1957, og den nye invaliditetsgrad fastsættes til mindst 50 pct.

Udgifterne ved forslagene anslås til i alt ca. 87.000 kr. årligt. Heraf vedrører ca. 12.000 kr. forhøjelsen af begravelseshjælpen, medens de ændrede regler for erstatningsberegningen ved genoptagelse af sager antages at medføre en merudgift på ca. 75.000 kr.

Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne, at direktoratet for ulykkesforsikringen går meget langt ved bedømmelsen af, om en lidelse må anses for at være forårsaget af de forhold, hvorunder den pågældende levede i besættelsestiden.

Der arbejdes dog i ministeriet og direktoratet videre på spørgsmålet om, hvorvidt man kan slække yderligere på kravet om årsagsforbindelsen i sager, der henhører under erstatningsloven. Man undersøger herunder muligheden af, om dette kan gøres rent administrativt.

Jeg kan også nævne, at man desuden arbejder med spørgsmålet om en lempelse af reglerne for ydelse af efterladteerstatning til enker, hvor ægteskabet er indgået efter skadens eller sygdommens indtræden.

Dette spørgsmål kræver imidlertid dybtgående overvejelser, idet der her må tages hensyn til de principper, der i øvrigt gælder inden for ulykkesforsikringslovgivningen.